

1. Postępowanie w sprawie skargi należy umorzyć.

2. Każda ze stron ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 217 z 28.8.2004

POSTANOWIENIE PREZESA SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI

z dnia 10 listopada 2004 r.

w sprawie T-303/04 R European Dynamics SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowa procedura przetargowa — Środki tymczasowe — Wniosek o wstrzymanie wykonania — Okoliczności niecierpiące zwłoki — Brak)

(2005/C 69/33)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie T-303/04 R, European Dynamics SA z siedzibą w Atenach (Grecja), reprezentowanej przez adwokata S. Pappas, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: L. Parpala i E. Manhaeve oraz adwokat J. Stuyck, z adresem do doręczeń w Luksemburgu), mającej za przedmiot wniosku o wstrzymanie wykonania decyzji Komisji z dnia 4 czerwca 2004 r. [DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 324] o przyznaniu ofercie złożonej przez konsorcjum, którego skarżący jest członkiem, drugiego miejsca w wyniku przetargu na usługi informatyczne oraz decyzji Komisji z dnia 14 lipca 2004 r. [DG DIGIT/R2/CTR/mas D (2004) 811] nieuwzględniającej protestów z dnia 21 czerwca, dnia 1, dnia 5 i dnia 8 lipca 2004 r. wniesionych przez skarżącą od decyzji o przyznaniu zamówienia innemu konsorcjum, Prezes Sądu Pierwszej Instancji wydał w dniu 10 listopada 2004 r. postanowienie, którego sentencja brzmi następująco:

- 1 Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2 Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2004 r. przez HEG Limited oraz Graphite India Limited przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-462/04)

(2005/C 69/34)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 30 listopada 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga HEG Limited z siedzibą w New Delhi (Indie) oraz Graphite India Limited z siedzibą w Kalkucie (Indie), reprezentowanych przez dr K. Adamantopoulou, lawyer, oraz J. Brantona, solicitor, przeciwko Radzie Unii Europejskiej.

Skarżące wnoszą do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, rozporządzenia Rady (WE) nr 1628/2004 (¹) z dnia 13 września 2004 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze i stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii;
- stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE, rozporządzenia Rady (WE) nr 1629/2004 (²) z dnia 13 września 2004 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na wniosek wspólnotowych producentów elektrod grafitowych Komisja wszczęła równoległe postępowanie antysubwencyjne i antydumpingowe przeciwko przywozowi tych towarów z Indii. Postępowania te doprowadziły do wydania zaskarżonych rozporządzeń.

Skarżącymi są dwie spółki indyjskie, które produkują powyższe towary i wywożą je do Unii Europejskiej. Na poparcie swojej skargi podnoszą one przede wszystkim, iż Komisja, a ostatecznie także Rada, nie zbadały innych oczywistych źródeł szkody, a mianowicie dumpingowego przywozu z innych państw trzecich, mimo że indyjscy eksporterzy przedstawili przekonywujące dowody w tym zakresie. Na tej podstawie skarżące zarzucają naruszenie art. 9 ust. 5 rozporządzenia nr 384/96 (³) i art. 9 ust. 2 Porozumienia o stosowaniu Artykułu VI GATT (Porozumienie Antydumpingowe), naruszenie zasady niedyskryminacji, naruszenie istotnych wymogów proceduralnych oraz oczywisty błąd w ocenie.

Skarżące utrzymują, iż oba zaskarżone rozporządzenia naruszają istotne wymogi proceduralne rozporządzenia nr 2026/97⁽⁴⁾ oraz rozporządzenia nr 384/96, jak również Porozumienia Antydumpingowego i Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ nałożyły one środki antydumpingowe i wyrównawcze na podstawie Wspólnoty 25 Państw Członkowskich, mimo że dochodzenie było wszczęte i prowadzone na podstawie 15 Państw Członkowskich.

Skarżące twierdzą również, iż rozporządzenie nr 1628/2004 nakłada cła wyrównawcze, które są nieadekwatnie wysokie w związku z indyjskim systemem DEPB po dokonaniu wywozu, a tym samym jest niezgodne z rozporządzeniem nr 2026/97, Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz zasadą proporcjonalności, zawiera oczywisty błąd w ocenie i narusza istotne wymogi proceduralne.

Skarżące powołują się również na naruszenie rozporządzeń nr 2026/97 i nr 384/96, Porozumienia Antydumpingowego oraz Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, jak również na oczywisty błąd w ocenie, twierdząc, iż zaskarżone środki opierają ustalenie istotnej szkody na danych, które są niewiarygodne z uwagi na antykonkurencyjne porozumienia o podziale rynku oraz porozumienia cenowe pomiędzy członkami przemysłu wspólnotowego, potwierdzone i usankcjonowane decyzją samej Komisji.

Wreszcie skarżące twierdzą, iż zaskarżone środki naruszają art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 384/96 oraz art. 8 ust. 7 rozporządzenia nr 2026/97 poprzez nieuwzględnienie wpływu innych czynników przy ustaleniu ostatecznej szkody, a tym samym przypisanie indyjskim przywozom szkody spowodowanej przez inne czynniki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004 r., str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004 r., str. 10.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 56 z 6.3.1996 r., str. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 288 z 21.10.1997 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2004 r. przez Elisabetę Dami przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-466/04)

(2005/C 69/35)

(Język skargi: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich wpłynęła w dniu 19 listopada 2004 r. skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) wniesiona przez Elisabetę Dami, zamieszkałą w Mediolanie (Włochy) reprezentowaną przez adwokatów Paolo Guido Beduschiego i Silvie Giudici.

The Stilton Cheese Makers Association była również stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie, że pismo z dnia 4 czerwca 2004 r. adresowane do Urzędu i podpisane wspólnie nie stanowi oświadczenia mającego na celu zakończenie postępowania spornego przed Izbą Odwoławczą, lecz zwykły wniosek o przedłużenie terminu;
- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej urzędu z dnia 20 września 2004 r. w sprawie R 973/2002-2 i odesłanie sprawy przed Izbę Odwoławczą;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnioskodawca wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Wspólnotowy znak towarowy: Znak słowny GERONIMO STILTON dla towarów lub usług objętych klasą 16 (książki itp.), 25 (odzież itp.), 28 (zabawki itp.), 29 (mięso itp.), 30 (ciasto itp.) i 41 (nauczanie itp.) – wniosek nr 1 345 503